

ster formentlig ogsaa Tilslutning fra nogle af sine militære sagkyndige. Det er formentlig andre af hans militære sagkyndige, der har bevirket, at han nu gaar ganske bort fra det Tilsagn, han har givet i det sønderjydske Udvalg, og som var Betingelsen for den Enighed, der den Gang opnaaedes. Det er særdeles beklageligt, at man, naar der opnaas Enighed paa en Betingelse, ikke kan gaa ud fra, at denne Betingelse bliver overholdt. Men den højtærede Forsvarsminister har paa ingen Maade godtgjort, hvorfor den almindelige Styrke nu ikke kan overtage Besættelsen, hvad han i Juni—Juli var klar over godt kunde ske.

Holger Andersen: Jeg vil slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Refshauge nu har fremsat fra denne Plads. Vort Ønske nede i Sønderjylland er, at det foreliggende Lovforslag maa blive gennemført i den Skikkelse, i hvilken det er fremsat af den højtærede Forsvarsminister. Vi er Naboer til et Land, der stadig befinder sig i Uro og Gæring, og den slesvigske Befolkning er af den Anskuelse, at det er nødvendigt, at en Styrke af uddannede Tropper som den foreslaaede er til Stede for at kunne bevare Roen og Freden i de sønderjydske Landsdele.

Niels Petersen: Der er foreløbig ikke kommet noget Svar fra den højtærede Forsvarsminister paa mit Spørgsmaal om, hvad det var for Grunde, hvad det var for Erfaringer, han havde indhøstet, som nødvendiggjorde, at man skulde have mere Militær og mindre Politi i de sønderjydske Landsdele. Dette er ret usædvanligt, thi ellers plejer man egentlig at sige — og det betragter jeg som et Fremskridt —, at nu behøves der ikke saa meget Militær mere, men til Gengæld skal man maaske have lidt mere Politi. Og saa glider det efterhaanden videre, saaledes at der maaske senere heller ikke behøves nogen særlig stor Politistyrke. Men her er der det ejendommelige, at man siger: Der er maaske temmelig mange Politibetjente, men der er for lidt Militær, vi maa have flere Soldater og færre Politibetjente. De Erfaringer, som den højtærede Forsvarsminister

i den Henseende maatte have indhøstet, og som han siger er af en saadan Beskaffenhed, at han mener, Militæret næsten er endnu mere fornødent i 1921 end i 1920, tror jeg, det vilde kunne paaregne almindelig Interesse at faa Oplysning om.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Nu minder det ærede Medlem Hr. Niels Petersen mig alt for meget om Historien om Skrædderen og hans Kone. Konen spurgte Skrædderen, hvad det var, han klippede, og han vilde have, hun skulde spørge om, hvad det var, han skar, og det endte med, at han puttede Konen i Brønden, men hun rakte Fingrene op og blev ved med at klippe. Det forekommer mig aldeles overflødigt at føre en saa lang Debat om det Spørgsmaal, der her drages frem af det ærede Medlem, der stadig spørger, hvilke Erfaringer jeg har gjort, hvorefter jeg ønsker at bevare en Sikringsstyrke nede i de sønderjydske Landsdele. Jeg har gjort den glædelige Erfaring, at jeg kan nøjes med det halve af, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch foreslog som Forsvarsminister, og som jeg var enig med ham i. Men jeg har tillige gjort den Erfaring, at Befolkningen i de sønderjydske Landsdele ikke vil af med de militære Afdelinger, de ønsker fremdeles at bevare denne Sikringsstyrke af fuldt uddannet Militær, og det er dette Ønske jeg imødekommer. Det har det ærede Medlem Hr. Niels Petersen jo i Dag faaet yderligere bekræftet af to sønderjydske Repræsentanter. Jeg handler altsaa efter den Erfaring, jeg har gjort, og det skulde det ærede Medlem ogsaa gøre.

Rode: Jeg skulde mene, at Danmark ogsaa i Juli Maaned var Nabo til en Stat, hvori der var Gæring. Men paa det Tidspunkt kunde den højtærede Forsvarsminister efter Forhandling med sine sagkyndige erklære, at man kunde nøjes med den almindelige Styrke. Der er ikke givet fjerneste Begrundelse for, at man nu skal gaa bort fra det, der blev erklæret muligt i Juli Maaned.

Lageri: Jeg kan saa godt forstaa, at de to ærede Medlemmer Hr. Refshauge og Hr. Holger Andersen gerne ønsker Militær